گفتگوی عارفانه

امام حسین صلوات الله علیه

با ذات أقدس الهی

در روز عرفه

در پای « جبل الرحمه »

در سرزمین عرفات

محمّد جعفر غفرانی

بخش اول :

۱ـ خدایا : تو چنین با عظمت و با شکوهی :

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی لَیْسَ لِقَضَائِهِ دَافِعٌ وَ لا لِعَطَائِهِ مَانِعٌ وَ لا کَصُنْعِهِ صُنْعُ صَانِعٍ وَ هُوَ الْجَوَادُ الْوَاسِعُ

ستایش از خدایی است که حکمش دافع و بخشش مانعی ندارد و ساخته دیگران مثل ساخته او نیست و بخشنده‌ی مشکل‌گشاست.

فَطَرَ أَجْنَاسَ الْبَدَائِعِ وَ أَتْقَنَ بِحِکْمَتِهِ الصَّنَائِعَ لا تَخْفَی عَلَیْهِ الطَّلائِعُ وَ لا تَضِیعُ عِنْدَهُ الْوَدَائِعُ

و چیزهایی بی‌مانند را ایجاد کرد و آنها را محکم آفرید و هیچ أشعه‌ای بر او پنهان نیست و هیچ امانتی نزد او از بین نمی‌رود.

جَازِی کُلِّ صَانِعٍ وَ رَائِشُ کُلِّ قَانِعٍ وَ رَاحِمُ کُلِّ ضَارِعٍ وَ مُنْزِلُ الْمَنَافِعِ وَ الْکِتَابِ الْجَامِعِ

پاداش دهنده هر سازنده و و سامان دهنده هر قناعت پیشه و فرصت دهنده به هر نالان و فروآورنده سود و کتاب جامع است.

بِالنُّورِ السَّاطِعِ وَ هُوَ لِلدَّعَوَاتِ سَامِعٌ وَ لِلْکُرُبَاتِ دَافِعٌ وَ لِلدَّرَجَاتِ رَافِعٌ وَ لِلْجَبَابِرَةِ قَامِعٌ

و فروفرستنده نور درخشان و شنونده تقاضاها و برطرف کننده گرفتاریها و بالابرنده مراتب و نابود کننده زورگویان است.

فَلا إِلَهَ غَیْرُهُ وَ لا شَیْءَ یَعْدِلُهُ وَ لَیْسَ کَمِثْلِهِ شَیْءٌ وَ هُوَ السَّمِیعُ الْبَصِیرُ اللَّطِیفُ الْخَبِیرُ وَ هُوَ عَلَی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ

پس معبودی جز او و چیزی که با او برابری کند و همانندش باشد نیست و او شنوا و بینا و دقیق و آگاه و بر هر چیز توانا است.

۲ـ خدایا : تمام سرمایه‌ی من . لطف توست:

اللَّهُمَّ إِنِّی أَرْغَبُ إِلَیْکَ وَ أَشْهَدُ بِالرُّبُوبِیَّةِ لَکَ مُقِرّا بِأَنَّکَ رَبِّی

وَ أَنَّ إِلَیْکَ مَرَدِّی ابْتَدَأْتَنِی بِنِعْمَتِکَ قَبْلَ أَنْ أَکُونَ شَیْئا مَذْکُورا

خدایا مشتاق توام و زمامداریت را گواهم و باور دارم که ارباب منی و بازگشتم به توست و با لطفت مرا آفریدی قبل از آنکه چیزی باشم.

وَ خَلَقْتَنِی مِنَ التُّرَابِ ثُمَّ أَسْکَنْتَنِی الْأَصْلابَ آمِنا لِرَیْبِ الْمَنُونِ وَ اخْتِلافِ الدُّهُورِ وَ السِّنِینَ

و مرا از خاک پدید آوردی و در میان صلبها جایم دادی و از حوادث و تغییرات روزگار ایمنم ساختی

فَلَمْ أَزَلْ ظَاعِنا مِنْ صُلْبٍ إِلَی رَحِمٍ فِی تَقَادُمٍ مِنَ الْأَیَّامِ الْمَاضِیَةِ وَ الْقُرُونِ الْخَالِیَةِ لَمْ تُخْرِجْنِی

لِرَأْفَتِکَ بِی وَ لُطْفِکَ لِی وَ إِحْسَانِکَ إِلَیَّ فِی دَوْلَةِ أَئِمَّةِ الْکُفْرِ الَّذِینَ نَقَضُوا عَهْدَکَ وَ کَذَّبُوا رُسُلَکَ

و در گذشته‌ها دائما از صلبی به رحمی کوچ کردم و به خاطر لطف و محبت و احسانی که به من داشتی مرا در دولت شاهان ستمگر به دنیا نیاوردی که پیمان تو را شکستند و مأمورانت را تکذیب نمودند

لَکِنَّکَ أَخْرَجْتَنِی [رَأْفَةً مِنْکَ وَ تَحَنُّنا عَلَیَ] لِلَّذِی سَبَقَ لِی مِنَ الْهُدَی الَّذِی لَهُ یَسَّرْتَنِی

وَ فِیهِ أَنْشَأْتَنِی وَ مِنْ قَبْلِ ذَلِکَ رَؤُفْتَ بِی بِجَمِیلِ صُنْعِکَ وَ سَوَابِغِ نِعَمِکَ

اما مرا در زمانی به دنیا آوردی که رأفت و مهربانی تو بر من قبلا در علمت گذشته بود از هدایتی که اسبابش را برایم مهیا کردی و در آن مرا رشد دادی و قبل از این نیز با مخلوقات زیبایت و نعمتهای شایانت به من مهر ورزیدی

فَابْتَدَعْتَ خَلْقِی مِنْ مَنِیٍّ یُمْنَی وَ أَسْکَنْتَنِی فِی ظُلُمَاتٍ ثَلاثٍ بَیْنَ لَحْمٍ وَ دَمٍ وَ جِلْدٍ لَمْ تُشْهِدْنِی خَلْقِی

پس مرا از تخمکهای رها شده آفریدی و در تاریکیهای سه گانه میان گوشت و خون و پوست قرار دادی و مرا به تولدم گواه نساختی

وَ لَمْ تَجْعَلْ إِلَیَّ شَیْئا مِنْ أَمْرِی ثُمَّ أَخْرَجْتَنِی لِلَّذِی سَبَقَ لِی مِنَ الْهُدَی إِلَی الدُّنْیَا تَامّا سَوِیّا

وَ حَفِظْتَنِی فِی الْمَهْدِ طِفْلا صَبِیّا

و چیزی از کارم را به من واگذار نکردی پس با هدایتی حکیمانه درست و تمام به سوی دنیا بیرونم آوردی و در گهواره حفظم کردی

وَ رَزَقْتَنِی مِنَ الْغِذَاءِ لَبَنا مَرِیّا وَ عَطَفْتَ عَلَیَّ قُلُوبَ الْحَوَاضِنِ

وَ کَفَّلْتَنِی الْأُمَّهَاتِ الرَّوَاحِمَ وَ کَلَأْتَنِی مِنْ طَوَارِقِ الْجَانِّ

و از شیری برآمده از غذاها روزیم نمودی و پرستاران را متوجه من و مادران مهربان را کفیلم کردی و از آسیب جنیان حفظم نمودی.

وَ سَلَّمْتَنِی مِنَ الزِّیَادَهْ وَ النُّقْصَانِ فَتَعَالَیْتَ یَا رَحِیمُ یَا رَحْمَانُ

حَتَّی إِذَا اسْتَهْلَلْتُ نَاطِقا بِالْکَلامِ أَتْمَمْتَ عَلَیَّ سَوَابِغَ الْإِنْعَامِ

و تو مرا از زیادی و کاستی سالمم داشتی لذا تو برتری ای مهربان و بخشنده زیرا تا لب به دعا گشودم نعمتهایت را برایم تمام نمودی

وَ رَبَّیْتَنِی زَائِدا فِی کُلِّ عَامٍ حَتَّی إِذَا اکْتَمَلَتْ فِطْرَتِی وَ اعْتَدَلَتْ مِرَّتِی

أَوْجَبْتَ عَلَیَّ حُجَّتَکَ بِأَنْ أَلْهَمْتَنِی مَعْرِفَتَکَ

و مرا هر سال بیش از قبل پروردی تا فطرتم فعال شد و توانم به اعتدال رسد و با معرفت خود حجت خود را برایم الهام کردی

وَ رَوَّعْتَنِی بِعَجَائِبِ حِکْمَتِکَ وَ أَیْقَظْتَنِی لِمَا ذَرَأْتَ فِی سَمَائِکَ وَ أَرْضِکَ

مِنْ بَدَائِعِ خَلْقِکَ وَ نَبَّهْتَنِی لِشُکْرِکَ وَ ذِکْرِکَ

و با حکمتهای عجیبت مرا هُشیار ساختی و با آنچه در آسمانها و زمین آفریدی بیدارم نمودی و به قدردانی از تو و یادت آگاهم کردی

وَ أَوْجَبْتَ عَلَیَّ طَاعَتَکَ وَ عِبَادَتَکَ وَ فَهَّمْتَنِی مَا جَاءَتْ بِهِ رُسُلُکَ وَ یَسَّرْتَ لِی تَقَبُّلَ مَرْضَاتِکَ

و اطاعت و عبادتت را بر من واجب کردی و آنچه رسولانت آورده‌اند به من فهماندی و قبول عوامل خوشنودیت را برایم آسان کردی.

وَ مَنَنْتَ عَلَیَّ فِی جَمِیعِ ذَلِکَ بِعَوْنِکَ وَ لُطْفِکَ

ثُمَّ إِذْ خَلَقْتَنِی مِنْ خَیْرِ الثَّرَی لَمْ تَرْضَ لِی یَا إِلَهِی نِعْمَهً دُونَ أُخْرَی

و دائما با لطفت بر من منت نهادی خدایا با آنکه مرا از بهترین خاک آفریدی باز نخواستی از نعمتی برخوردار و از دیگری محروم مانم

وَ رَزَقْتَنِی مِنْ أَنْوَاعِ الْمَعَاشِ وَ صُنُوفِ الرِّیَاشِ بِمَنِّکَ الْعَظِیمِ الْأَعْظَمِ عَلَیَّ وَ إِحْسَانِکَ الْقَدِیمِ إِلَیَّ

لذا با انواع نعمتهای زندگی و اقسام لوازم کامرانی روزیم دادی و این بواسطه آن نعمت بخشی بزرگ و بزرگترو احسان تو بود

حَتَّی إِذَا أَتْمَمْتَ عَلَیَّ جَمِیعَ النِّعَمِ وَ صَرَفْتَ عَنِّی کُلَّ النِّقَمِ

لَمْ یَمْنَعْکَ جَهْلِی وَ جُرْأَتِی عَلَیْکَ أَنْ دَلَلْتَنِی إِلَی مَایُقَرِّبُنِی إِلَیْکَ

تا نعمتها را بر من باریدی و رنجها را از من دور کردی و نادانی و لجاجتم تو را از راهنماییم به آنچه به تو نزدیکم می‌کند باز نداشت.

وَ وَفَّقْتَنِی لِمَا یُزْلِفُنِی لَدَیْکَ فَإِنْ دَعَوْتُکَ أَجَبْتَنِی وَ إِنْ سَأَلْتُکَ أَعْطَیْتَنِی وَ إِنْ أَطَعْتُکَ شَکَرْتَنِی

و به آنچه مرا به بارگاهت نزدیک می کند موفق نمودی پس اگر از تو بخواهم به من عطا می کنی و اگر اطاعتت کنم قدردانی کنی

وَ إِنْ شَکَرْتُکَ زِدْتَنِی کُلُّ ذَلِکَ إِکْمَالٌ لِأَنْعُمِکَ عَلَیَّ وَ إِحْسَانِکَ إِلَیَّ

و اگر تو را قدردانی و سپاسگزاری کنم لیاقت مرا زیاد می‌کنی و همه اینها برای کامل ساختن نعمتهایت و احسانت بر من است.

۳ـ خدایا : تو منزهی و من در برابر تو مسئولم :

فَسُبْحَانَکَ سُبْحَانَکَ مِنْ مُبْدِئٍ مُعِیدٍ حَمِیدٍ مَجِیدٍ وَ تَقَدَّسَتْ أَسْمَاؤُکَ وَ عَظُمَتْ آلاؤُکَ فَأَیَّ نِعَمِکَ

پس منزهی تو منزه از آن رو که آغازنده نعمتی و بازگرداننده و ستوده و بزرگواری و نامها و تجلیات تو پاکند و نعمتهای تو ، بزرگند.

یَا إِلَهِی أُحْصِی عَدَدا وَ ذِکْرا أَمْ أَیَّ عَطَایَاکَ أَقُومُ بِهَا شُکْرا

وَ هِیَ یَا رَبِّ أَکْثَرُ مِنْ أَنْ یُحْصِیَهَا الْعَادُّونَ أَوْ یَبْلُغَ عِلْما بِهَا الْحَافِظُونَ ثُمَّ مَا صَرَفْتَ وَ دَرَأْتَ عَنِّی

پس ای معبود من کدامیک از نعمتهایت را بشمارم و یاد کنم یا برای کدامیک از عطاهایت قدردانی کنم در حالیکه خدایا آنها بیش از آنست که حسابگران بتوانند بشمارند یا دانش حافظان بدانها رسد؟

اللَّهُمَّ مِنَ الضُّرِّ وَ الضَّرَّاءِ أَکْثَرُ مِمَّا ظَهَرَ لِی مِنَ الْعَافِیَةِ وَ السَّرَّاءِ

خدایا ؛ سختیهایی که از من دور کرده و بازداشتی از آنچه برایم از سلامتی و خوشی آشکار شده بیشتر بوده است.

۴ـ خدایا ؛ همه وجود من ، یکتایی تو را فریاد می‌کند :

وَ أَنَا أَشْهَدُ یَا إِلَهِی بِحَقِیقَةِ إِیمَانِی وَ عَقْدِ عَزَمَاتِ یَقِینِی وَ خَالِصِ صَرِیحِ تَوْحِیدِی وَ بَاطِنِ مَکْنُونِ ضَمِیرِی وَ عَلَائِقِ مَجَارِی نُورِ بَصَرِی وَ أَسَارِیرِ صَفْحَةِ جَبِینِی وَ خُرْقِ مَسَارِبِ نَفْسِی وَ خَذَارِیفِ مَارِنِ عِرْنِینِی وَ مَسَارِبِ سِمَاخِ سَمْعِی وَ مَا ضُمَّتْ وَ أَطْبَقَتْ عَلَیْهِ شَفَتَایَ وَ حَرَکَاتِ لَفْظِ لِسَانِی وَ مَغْرَزِ حَنَکِ فَمِی وَ فَکِّی وَ مَنَابِتِ أَضْرَاسِی وَ مَسَاغِ مَطْعَمِی وَ مَشْرَبِی وَ حِمَالَةِ أُمِّ رَأْسِی وَ بَلُوعِ فَارِغِ حَبَائِلِ عُنُقِی وَ مَا اشْتَمَلَ عَلَیْهِ تَامُورُ صَدْرِی وَ حَمَائِلِ حَبْلِ وَتِینِی وَ نِیَاطِ حِجَابِ قَلْبِی وَ أَفْلَاذِ حَوَاشِی کَبِدِی وَ مَا حَوَتْهُ شَرَاسِیفُ أَضْلَاعِی وَ حِقَاقُ مَفَاصِلِی وَ قَبْضُ عَوَامِلِی وَ أَطْرَافُ أَنَامِلِی وَ لَحْمِی وَ دَمِی وَ شَعْرِی وَ بَشَرِی وَ عَصَبِی وَ قَصَبِی وَ عِظَامِی وَ مُخِّی وَ عُرُوقِی وَ جَمِیعُ جَوَارِحِی وَ مَا انْتَسَجَ عَلَی ذَلِکَ أَیَّامَ رِضَاعِی وَ مَا أَقَلَّتِ الْأَرْضُ مِنِّی وَ نَوْمِی وَ یَقَظَتِی وَ سُکُونِی وَ حَرَکَاتِ رُکُوعِی وَ سُجُودِی

و خدایا با همه ایمان و یقینم به یگانگی تو گواهم و درون پوشیده‌ام و راههای نور چشمانم و خطوط پیشانیم و مجاری تنفسم و پرده‌های نرم بینیم و راههای پرده گوشم و باز و بسته شدن دو لبم و حرکتهای تلفظ زبانم و محل پیوست فک و آرواره‌ام و محل رویش دندانهایم و محل چشیدن خوراک و آشامیدنیهایم و عصب مغزم و حلقم متصل به رگهای گردنم و محتویات قفسه سینه‌ام و رگهای قلبم و شاهرگ پرده دلم و پاره‌های گوشه و کنار جگرم و آنچه را در بر دارد دنده‌هایم و سربند استخوانهایم و انقباض عضلات بدنم و سر انگشتانم و گوشتم و خونم و موی بدنم و بشره پوستم و عصبم و ساقم و اعصابم و رگهایم و تمام جوارحم و آنچه بر آنها بافته شده از زمان شیر خوارگیم و آنچه را زمین از من برگرفته و خوابم و بیداریم و آرامشم و رکوع و سجودم (همه یگانگی را تو گواهی‌دهند)

۵ـ خدایا ؛ از قدردانی نعمتهای فراوانت ناتوانم :

أَنْ لَوْ حَاوَلْتُ وَ اجْتَهَدْتُ مَدَی الْأَعْصَارِ وَ الْأَحْقَابِ لَوْ عُمِّرْتُهَا أَنْ أُوَدِّیَ شُکْرَ وَاحِدَةٍ مِنْ أَنْعُمِکَ مَا اسْتَطَعْتُ ذَلِکَ إِلا بِمَنِّکَ الْمُوجَبِ عَلَیَّ بِهِ شُکْرُکَ أَبَدا جَدِیدا وَ ثَنَاءً طَارِفا عَتِیدا

پس حتی اگر بر فرض به اندازه چند قرن عمر کنم و بخواهم و بکوشم شکر یکی از نعمتهای تو را به جا آورم، نخواهم

توانست مگر با لطف خودت که البته آن شکر بر من شکر و سپاسگزاری جدیدی را واجب می‌کند و ستایشی تازه را می‌طلبد.

أَجَلْ وَ لَوْ حَرَصْتُ أَنَا وَ الْعَادُّونَ مِنْ أَنَامِکَ أَنْ نُحْصِیَ مَدَی إِنْعَامِکَ سَالِفِهِ وَ آنِفِهِ مَا حَصَرْنَاهُ عَدَدا وَ لا أَحْصَیْنَاهُ أَمَدا

آری اگر من و حسابگران از مخلوقت حریصانه بخواهیم اندازه نعمت بخشی‌های تو را از گذشته و آینده به حساب آوریم قطعا نتوانیم.

هَیْهَاتَ أَنَّی ذَلِکَ وَ أَنْتَ الْمُخْبِرُ فِی کِتَابِکَ النَّاطِقِ وَ النَّبَإِ الصَّادِقِ وَ إِنْ تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لا تُحْصُوهَا

چگونه چنین چیزی میسر است در حالیکه در کتاب گویا و بیان راست آن گفته‌ای که اگر نعمتهای خدا را بشمارید به شمارش نتوانید.

۶ـ خدایا : من باید یگانگی و اقتدار تو را اعتراف کنم :

صَدَقَ کِتَابُکَ اللَّهُمَّ وَ إِنْبَاؤُکَ وَ بَلَّغَتْ أَنْبِیَاؤُکَ وَ رُسُلُکَ مَا أَنْزَلْتَ عَلَیْهِمْ مِنْ وَحْیِکَ وَ شَرَعْتَ لَهُمْ وَ بِهِمْ مِنْ دِینِکَ

خدایا ؛ کتاب تو و خبری که داده ای مسلما راست است و پیامبران و رسولانت آنچه برایشان از وحی فرو فرستادی و آنچه برای ایشان و با ایشان از دین و آئینت تشریع کردی همه را رساندند.

غَیْرَ أَنِّی یَا إِلَهِی أَشْهَدُ بِجَهْدِی وَ جِدِّی وَ مَبْلَغِ طَاعَتِی وَ وُسْعِی وَ أَقُولُ مُؤْمِنا مُوقِنا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی لَمْ یَتَّخِذْ وَلَدا فَیَکُونَ مَوْرُوثا وَ لَمْ یَکُنْ لَهُ شَرِیکٌ فِی مُلْکِهِ فَیُضَادَّهُ فِیمَا ابْتَدَعَ

اکنون ای معبودم به اندازه کوشش و تلاش و به اندازه طاعت و توانم گواهی می‌کنم و با ایمان و یقین می‌گویم که ستایش فقط معبودی را سزا است که فرزندی ندارد که از او ارث برد و شریکی ندارد تا در فرمانروایی مخلوقاتش با او ضدیت نماید.

وَ لا وَلِیٌّ مِنَ الذُّلِّ فَیُرْفِدَهُ فِیمَا صَنَعَ فَسُبْحَانَهُ سُبْحَانَهُ لَوْ کَانَ فِیهِمَا آلِهَةٌ إِلا اللَّهُ لَفَسَدَتَا وَ تَفَطَّرَتَا

و او از سر نیاز سرپرستی ندارد تا در آنچه به وجود می‌آورد او را یاری کند ،

پس منزه است او که اگر در آسمان و زمین معبودی جز او بود همه آسمانها و زمین نابود و متلاشی می‌شدند.

سُبْحَانَ اللَّهِ الْوَاحِدِ الْأَحَدِ الصَّمَدِ الَّذِی لَمْ یَلِدْ وَ لَمْ یُولَدْ وَ لَمْ یَکُنْ لَهُ کُفُوا أَحَدٌ الْحَمْدُ لِلَّهِ حَمْدا یُعَادِلُ حَمْدَ مَلائِکَتِهِ الْمُقَرَّبِینَ وَ أَنْبِیَائِهِ الْمُرْسَلِینَ

وَ صَلَّی اللَّهُ عَلَی خِیَرَتِهِ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِیِّینَ وَ آلِهِ الطَّیِّبِینَ الطَّاهِرِینَ الْمُخْلَصِینَ وَ سَلَّمَ

منزه است خدایی یکتای بی‌نیازی که فرزند ندارد و فرزند دیگری نیست و همتایی ندارد ستایش برای آن معبود بی‌همتاست ستایشی برابر با ستایش فرشتگان مقرب او و پیامبران مرسل او و درود بر بهترین خلق او محمد خاتم پیامبران و خاندان پاک و خالص او

بخش دوم : پس آن حضرت به سؤال اهتمام نمود و در حالیکه آب از دیده‌های مبارکش جاری بود پس با دعا فرمود:

۷ـ پس خدایا : بلوغ موحدانه و زندگی مومنانه را از خودت می‌خواهم :

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِی أَخْشَاکَ کَأَنِّی أَرَاکَ وَ أَسْعِدْنِی بِتَقْوَاکَ وَ لا تُشْقِنِی بِمَعْصِیَتِکَ

خدایا ؛ چنان از خودت نگرانم کن که انگار تو را می‌بینم و با توجه انحصاری به تو مرا به سعادت برسان و با نافرمانیت بدبختم نکن.

وَ خِرْ لِی فِی قَضَائِکَ وَ بَارِکْ لِی فِی قَدَرِکَ حَتَّی لا أُحِبَّ تَعْجِیلَ مَا أَخَّرْتَ وَ لا تَأْخِیرَ مَا عَجَّلْتَ

و برایم خیر بخواه و مقدراتت را برایم مبارک نما تا آنچه را که پس انداخته‌ای با عجله و آنچه را که پیش انداخته‌ای با تاخیر نخواهم.

اللَّهُمَّ اجْعَلْ غِنَایَ فِی نَفْسِی وَ الْیَقِینَ فِی قَلْبِی وَ الْإِخْلَاصَ فِی عَمَلِی

وَ النُّورَ فِی بَصَرِی وَ الْبَصِیرَةَ فِی دِینِی

خدایا؛ بی نیازی را در نفسم و یقین را در قلبم و اخلاص را در رفتارم و روشنایی را در نگاهم و بینایی عمیق را در دینم قرار ده

وَ مَتِّعْنِی بِجَوَارِحِی وَ اجْعَلْ سَمْعِی وَ بَصَرِی الْوَارِثَیْنِ مِنِّی

وَ انْصُرْنِی عَلَی مَنْ ظَلَمَنِی وَ أَرِنِی فِیهِ ثَارِی وَ مَآرِبِی وَ أَقِرَّ بِذَلِکَ عَیْنِی

و جوارحم را سازنده و شنوایی و بینناییم را وارث من قرار ده و علیه ستمگر یاریم کن

و انتقام و آرزویم را علیه او به من بنمایان و نگاهم را در این زمینه روشن ساز.

اللَّهُمَّ اکْشِفْ کُرْبَتِی وَ اسْتُرْ عَوْرَتِی وَ اغْفِرْ لِی خَطِیئَتِی وَ اخْسَأْ شَیْطَانِی وَ فُکَّ رِهَانِی

وَ اجْعَلْ لِی یَا إِلَهِی الدَّرَجَةَ الْعُلْیَا فِی الْآخِرَةِ وَ الْأُولَی

خدایا محنتم را بردار و زشتیهایم را بپوشان و خطاهایم را بیامرز و شیطان را از من بران و آزادم کن و در دو عالم به درجه بالا برسان.

۸ـ ای ارباب من : سپاسگزار لطف و رحمت تو هستم :

اللَّهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ کَمَا خَلَقْتَنِی فَجَعَلْتَنِی سَمِیعا بَصِیرا

وَ لَکَ الْحَمْدُ کَمَا خَلَقْتَنِی فَجَعَلْتَنِی خَلْقا سَوِیّا رَحْمَةً بِی

خدایا ؛ ستایش برای توست که مرا آفریدی و شنوا و بینا ساختی و ستایش برای توست که مرا آفریدی و با لطفت مرا زیبا آفریدی.

وَ قَدْ کُنْتَ عَنْ خَلْقِی غَنِیّا رَبِّ بِمَا بَرَأْتَنِی فَعَدَّلْتَ فِطْرَتِی

رَبِّ بِمَا أَنْشَأْتَنِی فَأَحْسَنْتَ صُورَتِی رَبِّ بِمَا أَحْسَنْتَ إِلَیَّ وَ فِی نَفْسِی عَافَیْتَنِی

در حالیکه از آفرینشم بی نیاز بودی خدایا حال که مرا متعادل آفریدی و صورتی زیبا بخشیدی و به من نیکی نمودی و عافیتم دادی ،

رَبِّ بِمَا کَلَأْتَنِی وَ وَفَّقْتَنِی رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَیَّ فَهَدَیْتَنِی

رَبِّ بِمَا أَوْلَیْتَنِی وَ مِنْ کُلِّ خَیْرٍ أَعْطَیْتَنِی رَبِّ بِمَا أَطْعَمْتَنِی وَ سَقَیْتَنِی

خدایی که مرا محافظت نموده و موفقم ساختی خدایی که به من نعمت بخشیدی و هدایتم کردی

خدایی که احسان نمودی و هر خیری را برایم فراهم آوردی خدایی که مرا خوراندی و نوشاندی

رَبِّ بِمَا أَغْنَیْتَنِی وَ أَقْنَیْتَنِی رَبِّ بِمَا أَعَنْتَنِی وَ أَعْزَزْتَنِی

رَبِّ بِمَا أَلْبَسْتَنِی مِنْ سِتْرِکَ الصَّافِی وَ یَسَّرْتَ لِی مِنْ صُنْعِکَ الْکَافِی

خدایی که کمکم کردی و عزتم بخشیدی خدایی که مرا با خلعت با صفایت پوشاندی و از مصنوعاتت به حد کافی در اختیارم گذاری

۹ـ خدایا : در هیچ شرائطی مرا از شجره نبوت و امامت جدا نکن :

صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَعِنِّی عَلَی بَوَائِقِ الدُّهُورِ وَ صُرُوفِ اللَّیَالِی وَ الْأَیَّامِ

وَ نَجِّنِی مِنْ أَهْوَالِ الدُّنْیَا وَ کُرُبَاتِ الْآخِرَةِ وَ اکْفِنِی شَرَّ مَا یَعْمَلُ الظَّالِمُونَ فِی الْأَرْضِ

پس بر محمد و خاندانش درود بفرست و کمکم کن تا بر حوادث و گردابهای شبها و روزها

و از هر هراس دنیوی و هر هراس اخروی نجاتم ده و از شر عملکرد ستمگران در زمین کفایم فرما.

۱۰ـ خدایا : ۱۴ نیازم را اجابت کن :

اللَّهُمَّ مَا أَخَافُ فَاكْفِنِي وَ مَا أَحْذَرُ فَقِنِي، وَ فِي نَفْسِي وَ دِينِي فَاحْرُسْنِي، وَ فِي سَفَرِي فَاحْفَظْنِي، وَ فِي أَهْلِي وَ مَالِي فَاخْلُفْنِي، وَ فِيمَا رَزَقْتَنِي فَبَارِكْ لِي، وَ فِي نَفْسِي فَذَلِّلْنِي، وَ فِي أَعْيُنِ النَّاسِ فَعَظِّمْنِي،

خدایا از آنچه می‌ترسم کفایتم کن و از آنچه نگرانش هستم نگاهم دار و خودم و دینم را حفظ کن و در سفر محافظتم نما و در خانواده و در جهان جانشین من باش و در آنچه روزیم کرده‌ای برکت ده و **مرا در پیش خودم خوار کن** و در چشم مردم بزرگم نما

وَ مِنْ شَرِّ الْجِنِّ وَ الْإِنْسِ فَسَلِّمْنِي، وَ بِذُنُوبِي فَلا تَفْضَحْنِي، وَ بِسَرِيرَتِي فَلا تُخْزِنِي، وَ بِعَمَلِي فَلا تَبْتَلِنِي، وَ نِعَمَكَ فَلا تَسْلُبْنِي، وَ إِلَى غَيْرِكَ فَلا تَكِلْنِي،

إِلَهِي إِلَى مَنْ تَكِلُنِي ؟ إِلَى قَرِيبٍ فَيَقْطَعُنِي ؟ أَمْ إِلَى بَعِيدٍ فَيَتَجَهَّمُنِي ؟ أَمْ إِلَى الْمُسْتَضْعَفِينَ لِي ؟

و از شر جن و انس مرا سالم بدار و با گناهانم مرا رسوا و با پنهانکاریهایم سرافکنده و با رفتارم مرا گرفتار مکن و نعمتهایت را از من مگیر و به جز خودت مرا به دیگری واگذار نکن. **خدایا؛ به که واگذارم می کنی؟** آیا به خویشاوندی که از من می‌بُرد؟ یا به بیگانه‌ای که مرا از خود دور می‌کند؟ یا به آنهایی که مرا خوار و ناتوان می‌خواهند؟

وَ أَنْتَ رَبِّي وَ مَلِيكُ أَمْرِي أَشْكُو إِلَيْكَ غُرْبَتِي وَ بُعْدَ دَارِي وَ هَوَانِي عَلَى مَنْ مَلَّكْتَهُ أَمْرِي إِلَهِي ؛ فَلا تُحْلِلْ عَلَيَّ غَضَبَكَ فَإِنْ لَمْ تَكُنْ غَضِبْتَ عَلَيَّ فَلا أُبَالِي سُبْحَانَكَ غَيْرَ أَنَّ عَافِيَتَكَ أَوْسَعُ لِي فَأَسْأَلُكَ يَا رَبِّ بِنُورِ وَجْهِكَ الَّذِي أَشْرَقَتْ لَهُ الْأَرْضُ وَ السَّمَاوَاتُ وَ كُشِفَتْ بِهِ الظُّلُمَاتُ وَ صَلُحَ بِهِ أَمْرُ الْأَوَّلِينَ وَ الْآخِرِينَ أَنْ لا تُمِيتَنِي عَلَى غَضَبِكَ وَ لا تُنْزِلَ بِي سَخَطَكَ

لَكَ الْعُتْبَى لَكَ الْعُتْبَى حَتَّى تَرْضَى قَبْلَ ذَلِكَ

لا إِلَهَ إِلا أَنْتَ رَبَّ الْبَلَدِ الْحَرَامِ وَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ وَ الْبَيْتِ الْعَتِيقِ الَّذِي أَحْلَلْتَهُ الْبَرَكَةَ وَ جَعَلْتَهُ لِلنَّاسِ أَمْنا يَا مَنْ عَفَا عَنْ عَظِيمِ الذُّنُوبِ بِحِلْمِهِ

يَا مَنْ أَسْبَغَ النَّعْمَاءَ بِفَضْلِهِ يَا مَنْ أَعْطَى الْجَزِيلَ بِكَرَمِهِ يَا عُدَّتِي فِي شِدَّتِي يَا صَاحِبِي فِي وَحْدَتِي يَا غِيَاثِي فِي كُرْبَتِي يَا وَلِيِّي فِي نِعْمَتِي يَا إِلَهِي وَ إِلَهَ آبَائِي إِبْرَاهِيمَ وَ إِسْمَاعِيلَ وَ إِسْحَاقَ وَ يَعْقُوبَ وَ رَبَّ جَبْرَئِيلَ وَ مِيكَائِيلَ وَ إِسْرَافِيلَ وَ رَبَّ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَ آلِهِ الْمُنْتَجَبِينَ وَ مُنْزِلَ التَّوْرَاةِ وَ الْإِنْجِيلِ وَ الزَّبُورِ وَ الْفُرْقَانِ وَ مُنَزِّلَ كهيعص وَ طه وَ يس وَ الْقُرْآنِ الْحَكِيمِ

أَنْتَ كَهْفِي حِينَ تُعْيِينِي الْمَذَاهِبُ فِي سَعَتِهَا وَ تَضِيقُ بِيَ الْأَرْضُ بِرُحْبِهَا [بِمَا رَحُبَتْ]

وَ لَوْ لا رَحْمَتُكَ لَكُنْتُ مِنَ الْهَالِكِينَ وَ أَنْتَ مُقِيلُ عَثْرَتِي وَ لَوْ لا سَتْرُكَ إِيَّايَ لَكُنْتُ مِنَ الْمَفْضُوحِينَ وَ أَنْتَ مُؤَيِّدِي بِالنَّصْرِ عَلَى أَعْدَائِي وَ لَوْ لا نَصْرُكَ إِيَّايَ لَكُنْتُ مِنَ الْمَغْلُوبِينَ

يَا مَنْ خَصَّ نَفْسَهُ بِالسُّمُوِّ وَ الرِّفْعَةِ فَأَوْلِيَاؤُهُ بِعِزِّهِ يَعْتَزُّونَ

يَا مَنْ جَعَلَتْ لَهُ الْمُلُوكُ نِيرَ الْمَذَلَّةِ عَلَى أَعْنَاقِهِمْ فَهُمْ مِنْ سَطَوَاتِهِ خَائِفُونَ يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَ مَا تُخْفِي الصُّدُورُ وَ غَيْبَ مَا تَأْتِي بِهِ الْأَزْمِنَةُ وَ الدُّهُورُ

۱۱ـ خدایا : فقط تو مشکل گشایی :

يَا مَنْ لا يَعْلَمُ كَيْفَ هُوَ إِلا هُوَ ، يَا مَنْ لا يَعْلَمُ مَا هُوَ إِلا هُوَ ، يَا مَنْ لا يَعْلَمُهُ إِلا هُوَ ،
يَا مَنْ كَبَسَ الْأَرْضَ عَلَى الْمَاءِ وَ سَدَّ الْهَوَاءَ بِالسَّمَاءِ ، يَا مَنْ لَهُ أَكْرَمُ الْأَسْمَاءِ ،
يَا ذَا الْمَعْرُوفِ الَّذِي لا يَنْقَطِعُ أَبَدا ،
يَا مُقَيِّضَ الرَّكْبِ لِيُوسُفَ فِي الْبَلَدِ الْقَفْرِ وَ مُخْرِجَهُ مِنَ الْجُبِّ وَ جَاعِلَهُ بَعْدَ الْعُبُودِيَّةِ مَلِكا ،
يَا رَادَّهُ عَلَى يَعْقُوبَ بَعْدَ أَنِ ابْيَضَّتْ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزْنِ فَهُوَ كَظِيمٌ ،
يَا كَاشِفَ الضُّرِّ وَ الْبَلْوَى عَنْ أَيُّوبَ، وَ يَا مُمْسِكَ يَدَيْ إِبْرَاهِيمَ عَنْ ذَبْحِ ابْنِهِ بَعْدَ كِبَرِ سِنِّهِ وَ فَنَاءِ عُمُرِهِ،
يَا مَنِ اسْتَجَابَ لِزَكَرِيَّا فَوَهَبَ لَهُ يَحْيَى وَ لَمْ يَدَعْهُ فَرْدا وَحِيدا ،
يَا مَنْ أَخْرَجَ يُونُسَ مِنْ بَطْنِ الْحُوتِ ،
يَا مَنْ فَلَقَ الْبَحْرَ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ فَأَنْجَاهُمْ وَ جَعَلَ فِرْعَوْنَ وَ جُنُودَهُ مِنَ الْمُغْرَقِينَ ،
يَا مَنْ أَرْسَلَ الرِّيَاحَ مُبَشِّرَاتٍ بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ ، يَا مَنْ لَمْ يَعْجَلْ عَلَى مَنْ عَصَاهُ مِنْ خَلْقِهِ ،
يَا مَنِ اسْتَنْقَذَ السَّحَرَةَ مِنْ بَعْدِ طُولِ الْجُحُودِ وَ قَدْ غَدَوْا فِي نِعْمَتِهِ يَأْكُلُونَ رِزْقَهُ وَ يَعْبُدُونَ غَيْرَهُ
وَ قَدْ حَادُّوهُ وَ نَادُّوهُ وَ كَذَّبُوا رُسُلَهُ ،
يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ، يَا بَدِيءُ يَا بَدِيعُ لا نِدَّ لَكَ ، يَا دَائِما لا نَفَادَ لَكَ ، يَا حَيّا حِينَ لا حَيَّ ، يَا مُحْيِيَ الْمَوْتَى،
يَا مَنْ هُوَ قَائِمٌ عَلَى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ ،
يَا مَنْ قَلَّ لَهُ شُكْرِي فَلَمْ يَحْرِمْنِي وَ عَظُمَتْ خَطِيئَتِي فَلَمْ يَفْضَحْنِي وَ رَآنِي عَلَى الْمَعَاصِي فَلَمْ يَشْهَرْنِي،
يَا مَنْ حَفِظَنِي فِي صِغَرِي ، يَا مَنْ رَزَقَنِي فِي كِبَرِي ، يَا مَنْ أَيَادِيهِ عِنْدِي لا تُحْصَى وَ نِعَمُهُ لا تُجَازَى ،
يَا مَنْ عَارَضَنِي بِالْخَيْرِ وَ الْإِحْسَانِ وَ عَارَضْتُهُ بِالْإِسَاءَةِ وَ الْعِصْيَانِ ،
يَا مَنْ هَدَانِي لِلْإِيمَانِ مِنْ قَبْلِ أَنْ أَعْرِفَ شُكْرَ الامْتِنَانِ ،

۱۲ـ خدایا : فقط تو برآورنده همه نیازهای منی :

يَا مَنْ دَعَوْتُهُ مَرِيضا فَشَفَانِي وَ عُرْيَانا فَكَسَانِي وَ جَائِعا فَأَشْبَعَنِي وَ عَطْشَانَ فَأَرْوَانِي وَ ذَلِيلا فَأَعَزَّنِي
وَ جَاهِلا فَعَرَّفَنِي وَ وَحِيدا فَكَثَّرَنِي وَ غَائِبا فَرَدَّنِي وَ مُقِلا فَأَغْنَانِي وَ مُنْتَصِرا فَنَصَرَنِي
وَ غَنِيّا فَلَمْ يَسْلُبْنِي وَ أَمْسَكْتُ عَنْ جَمِيعِ ذَلِكَ فَابْتَدَأَنِي
فَلَكَ الْحَمْدُ وَ الشُّكْرُ يَا مَنْ أَقَالَ عَثْرَتِي وَ نَفَّسَ كُرْبَتِي وَ أَجَابَ دَعْوَتِي وَ سَتَرَ عَوْرَتِي وَ غَفَرَ ذُنُوبِي وَ
بَلَّغَنِي طَلِبَتِي وَ نَصَرَنِي عَلَى عَدُوِّي وَ إِنْ أَعُدَّ نِعَمَكَ وَ مِنَنَكَ وَ كَرَائِمَ مِنَحِكَ لا أُحْصِيهَا

۱۳ـ خدایا : همه زیبایی‌ها از توست :

يَا مَوْلاىَ أَنْتَ الَّذِى مَنَنْتَ أَنْتَ الَّذِى أَنْعَمْتَ أَنْتَ الَّذِى أَحْسَنْتَ أَنْتَ الَّذِى أَجْمَلْتَ
أَنْتَ الَّذِى أَفْضَلْتَ أَنْتَ الَّذِى أَكْمَلْتَ أَنْتَ الَّذِى رَزَقْتَ أَنْتَ الَّذِى وَفَّقْتَ أَنْتَ الَّذِى أَعْطَيْتَ
أَنْتَ الَّذِى أَغْنَيْتَ أَنْتَ الَّذِى أَقْنَيْتَ أَنْتَ الَّذِى آوَيْتَ أَنْتَ الَّذِى كَفَيْتَ أَنْتَ الَّذِى هَدَيْتَ
أَنْتَ الَّذِى عَصَمْتَ أَنْتَ الَّذِى سَتَرْتَ أَنْتَ الَّذِى غَفَرْتَ أَنْتَ الَّذِى أَقَلْتَ أَنْتَ الَّذِى مَكَّنْتَ
أَنْتَ الَّذِى أَعْزَزْتَ أَنْتَ الَّذِى أَعَنْتَ أَنْتَ الَّذِى عَضَدْتَ أَنْتَ الَّذِى أَيَّدْتَ أَنْتَ الَّذِى نَصَرْتَ
أَنْتَ الَّذِى شَفَيْتَ أَنْتَ الَّذِى عَافَيْتَ أَنْتَ الَّذِى أَكْرَمْتَ تَبَارَكْتَ وَ تَعَالَيْتَ
فَلَكَ الْحَمْدُ دَائِما وَ لَكَ الشُّكْرُ وَاصِبا أَبَدا

۱۴ـ خدایا : با آنهمه لطف زیبای تو . من مظهر رفتارهای زشتم :

ثُمَّ أَنَا يَا إِلَهِى الْمُعْتَرِفُ بِذُنُوبِى فَاغْفِرْهَا لِى أَنَا الَّذِى أَسَأْتُ أَنَا الَّذِى أَخْطَأْتُ
أَنَا الَّذِى هَمَمْتُ أَنَا الَّذِى جَهِلْتُ أَنَا الَّذِى غَفَلْتُ أَنَا الَّذِى سَهَوْتُ أَنَا الَّذِى اعْتَمَدْتُ
أَنَا الَّذِى تَعَمَّدْتُ أَنَا الَّذِى وَعَدْتُ وَ أَنَا الَّذِى أَخْلَفْتُ أَنَا الَّذِى نَكَثْتُ
أَنَا الَّذِى أَقْرَرْتُ أَنَا الَّذِى اعْتَرَفْتُ بِنِعْمَتِكَ عَلَىَّ وَ عِنْدِى وَ أَبُوءُ بِذُنُوبِى

۱۵ـ خدایا : عذرخواهی می‌کنم . مرا بیامرز :

فَاغْفِرْهَا لِى

يَا مَنْ لا تَضُرُّهُ ذُنُوبُ عِبَادِهِ وَ هُوَ الْغَنِىُّ عَنْ طَاعَتِهِمْ وَ الْمُوَفِّقُ مَنْ عَمِلَ صَالِحا مِنْهُمْ بِمَعُونَتِهِ وَ رَحْمَتِهِ
فَلَكَ الْحَمْدُ إِلَهِى وَ سَيِّدِى إِلَهِى أَمَرْتَنِى فَعَصَيْتُكَ وَ نَهَيْتَنِى فَارْتَكَبْتُ نَهْيَكَ
فَأَصْبَحْتُ لا ذَا بَرَاءَةٍ لِى فَأَعْتَذِرَ وَ لا ذَا قُوَّةٍ فَأَنْتَصِرَ

۱۶ـ خدایا : با همه اعضاء بدنم نافرمانی کردم اکنون با چه تو را بخوانم ؟

فَبِأَىِّ شَىْءٍ أَسْتَقْبِلُكَ يَا مَوْلاىَ ؟ أَ بِسَمْعِى ؟ أَمْ بِبَصَرِى ؟ أَمْ بِلِسَانِى ؟ أَمْ بِيَدِى ؟ أَمْ بِرِجْلِى ؟
أَ لَيْسَ كُلُّهَا نِعَمَكَ عِنْدِى ؟ وَ بِكُلِّهَا عَصَيْتُكَ يَا مَوْلاىَ ؟ فَلَكَ الْحُجَّةُ وَ السَّبِيلُ عَلَىَّ
يَا مَنْ سَتَرَنِى مِنَ الْآبَاءِ وَ الْأُمَّهَاتِ أَنْ يَزْجُرُونِى وَ مِنَ الْعَشَائِرِ وَ الْإِخْوَانِ أَنْ يُعَيِّرُونِى وَ مِنَ السَّلاطِينِ
أَنْ يُعَاقِبُونِى وَ لَوْ اطَّلَعُوا يَا مَوْلاىَ عَلَى مَا اطَّلَعْتَ عَلَيْهِ مِنِّى إِذاً مَا أَنْظَرُونِى وَ لَرَفَضُونِى وَ قَطَعُونِى

۱۷ـ خدایا : با همه اینها اکنون سرافکنده در محضرت ایستاده‌ام :

فَهَا أَنَا ذَا يَا إِلَهِى بَيْنَ يَدَيْكَ يَا سَيِّدِى خَاضِعٌ ذَلِيلٌ حَصِيرٌ حَقِيرٌ لا ذُو بَرَاءَةٍ فَأَعْتَذِرَ وَ لا ذُو قُوَّةٍ فَأَنْتَصِرَ
وَ لا حُجَّةٍ فَأَحْتَجَّ بِهَا وَ لا قَائِلٌ لَمْ أَجْتَرِحْ وَ لَمْ أَعْمَلْ سُوءا وَ مَا عَسَى الْجُحُودُ وَ لَوْ جَحَدْتُ

يَا مَوْلاىَ يَنْفَعُنِى كَيْفَ وَ أَنَّى ذَلِکَ وَ جَوَارِحِى كُلُّهَا شَاهِدَةٌ عَلَىَّ بِمَا قَدْ عَمِلْتُ وَ عَلِمْتُ يَقِينا غَيْرَ ذِى شَکٍّ أَنَّکَ سَائِلِى مِنْ عَظَائِمِ الْأُمُورِ وَ أَنَّکَ الْحَکَمُ الْعَدْلُ الَّذِى لا تَجُورُ وَ عَدْلُکَ مُهْلِکِى وَ مِنْ کُلِّ عَدْلِکَ مَهْرَبِى فَإِنْ تُعَذِّبْنِى يَا إِلَهِى فَبِذُنُوبِى بَعْدَ حُجَّتِکَ عَلَىَّ وَ إِنْ تَعْفُ عَنِّى فَبِحِلْمِکَ وَ جُودِکَ وَ کَرَمِکَ لا إِلَهَ إِلا أَنْتَ سُبْحَانَکَ إِنِّى کُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ، لا إِلَهَ إِلا أَنْتَ سُبْحَانَکَ إِنِّى کُنْتُ مِنَ الْمُسْتَغْفِرِينَ ، لا إِلَهَ إِلا أَنْتَ سُبْحَانَکَ إِنِّى کُنْتُ مِنَ الْمُوَحِّدِينَ ، لا إِلَهَ إِلا أَنْتَ سُبْحَانَکَ إِنِّى کُنْتُ مِنَ الْخَائِفِينَ ، لا إِلَهَ إِلا أَنْتَ سُبْحَانَکَ إِنِّى کُنْتُ مِنَ الْوَجِلِينَ ، لا إِلَهَ إِلا أَنْتَ سُبْحَانَکَ إِنِّى کُنْتُ مِنَ الرَّاجِينَ ، لا إِلَهَ إِلا أَنْتَ سُبْحَانَکَ إِنِّى کُنْتُ مِنَ الرَّاغِبِينَ ، لا إِلَهَ إِلا أَنْتَ سُبْحَانَکَ إِنِّى کُنْتُ مِنَ الْمُهَلِّلِينَ ، لا إِلَهَ إِلا أَنْتَ سُبْحَانَکَ إِنِّى کُنْتُ مِنَ السَّائِلِينَ ، لا إِلَهَ إِلا أَنْتَ سُبْحَانَکَ إِنِّى کُنْتُ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ ، لا إِلَهَ إِلا أَنْتَ سُبْحَانَکَ إِنِّى کُنْتُ مِنَ الْمُکَبِّرِينَ ، لا إِلَهَ إِلا أَنْتَ سُبْحَانَکَ رَبِّى وَ رَبُّ آبَائِىَ الْأَوَّلِينَ

۱۸ـ خدایا : اینها ستایش تو و اعتراف عاجزانه‌ی من است :

اللَّهُمَّ هَذَا ثَنَائِى عَلَيْکَ مُمَجِّدا وَ إِخْلاصِى لِذِکْرِکَ مُوَحِّدا وَ إِقْرَارِى بِآلائِکَ مُعَدِّدا وَ إِنْ کُنْتُ مُقِرّا أَنِّى لَمْ أُحْصِهَا لِکَثْرَتِهَا وَ سُبُوغِهَا وَ تَظَاهُرِهَا وَ تَقَادُمِهَا إِلَى حَادِثٍ مَا لَمْ تَزَلْ تَتَعَهَّدُنِى بِهِ مَعَهَا مُنْذُ خَلَقْتَنِى وَ بَرَأْتَنِى مِنْ أَوَّلِ الْعُمُرِ مِنَ الْإِغْنَاءِ مِنَ [بَعْدَ] الْفَقْرِ وَ کَشْفِ الضُّرِّ وَ تَسْبِيبِ الْيُسْرِ وَ دَفْعِ الْعُسْرِ وَ تَفْرِيجِ الْکَرْبِ وَ الْعَافِيَةِ فِى الْبَدَنِ وَ السَّلامَةِ فِى الدِّينِ وَ لَوْ رَفَدَنِى عَلَى قَدْرِ ذِکْرِ نِعْمَتِکَ جَمِيعُ الْعَالَمِينَ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَ الْآخِرِينَ مَا قَدَرْتُ وَ لا هُمْ عَلَى ذَلِکَ تَقَدَّسْتَ وَ تَعَالَيْتَ مِنْ رَبٍّ کَرِيمٍ عَظِيمٍ رَحِيمٍ لا تُحْصَى آلاؤُکَ وَ لا يُبْلَغُ ثَنَاؤُکَ وَ لا تُکَافَى نَعْمَاؤُکَ

۱۹ـ خدایا : مرا با « نبوت و امامت » به اوج اطاعت و سعادت و نعمت برسان :

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

وَ أَتْمِمْ عَلَيْنَا نِعَمَکَ وَ أَسْعِدْنَا بِطَاعَتِکَ سُبْحَانَکَ لا إِلَهَ إِلا أَنْتَ

اللَّهُمَّ إِنَّکَ تُجِيبُ الْمُضْطَرَّ وَ تَکْشِفُ السُّوءَ وَ تُغِيثُ الْمَکْرُوبَ وَ تَشْفِى السَّقِيمَ وَ تُغْنِى الْفَقِيرَ وَ تَجْبُرُ الْکَسِيرَ وَ تَرْحَمُ الصَّغِيرَ وَ تُعِينُ الْکَبِيرَ وَ لَيْسَ دُونَکَ ظَهِيرٌ وَ لا فَوْقَکَ قَدِيرٌ وَ أَنْتَ الْعَلِىُّ الْکَبِيرُ يَا مُطْلِقَ الْمُکَبَّلِ الْأَسِيرِ يَا رَازِقَ الطِّفْلِ الصَّغِيرِ يَا عِصْمَةَ الْخَائِفِ الْمُسْتَجِيرِ يَا مَنْ لا شَرِيکَ لَهُ وَلا وَزِيرَ

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

وَ أَعْطِنِى فِى هَذِهِ الْعَشِيَّةِ أَفْضَلَ مَا أَعْطَيْتَ وَ أَنَلْتَ أَحَدا مِنْ عِبَادِکَ مِنْ نِعْمَةٍ تُولِيهَا وَ آلاءٍ تُجَدِّدُهَا وَ بَلِيَّةٍ تَصْرِفُهَا وَ کُرْبَةٍ تَکْشِفُهَا وَ دَعْوَةٍ تَسْمَعُهَا وَ حَسَنَةٍ تَتَقَبَّلُهَا وَ سَيِّئَةٍ تَتَغَمَّدُهَا إِنَّکَ لَطِيفٌ بِمَا تَشَاءُ خَبِيرٌ وَ عَلَى کُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ

۲۰ـ خدایا : جز تو فریاد رسی نیست :

اللَّهُمَّ إِنَّکَ أَقْرَبُ مَنْ دُعِیَ وَ أَسْرَعُ مَنْ أَجَابَ وَ أَکْرَمُ مَنْ عَفَا وَ أَوْسَعُ مَنْ أَعْطَی وَ أَسْمَعُ مَنْ سُئِلَ
یَا رَحْمَانَ الدُّنْیَا وَ الْآخِرَةِ وَ رَحِیمَهُمَا لَیْسَ کَمِثْلِکَ مَسْئُولٌ وَ لا سِوَاکَ مَأْمُولٌ دَعَوْتُکَ فَأَجَبْتَنِی
وَ سَأَلْتُکَ فَأَعْطَیْتَنِی وَ رَغِبْتُ إِلَیْکَ فَرَحِمْتَنِی وَ وَثِقْتُ بِکَ فَنَجَّیْتَنِی وَ فَزِعْتُ إِلَیْکَ فَکَفَیْتَنِی
اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ عَبْدِکَ وَ رَسُولِکَ وَ نَبِیِّکَ وَ عَلَی آلِهِ الطَّیِّبِینَ الطَّاهِرِینَ أَجْمَعِینَ
وَ تَمِّمْ لَنَا نَعْمَاءَکَ وَ هَنِّئْنَا عَطَاءَکَ وَ اکْتُبْنَا لَکَ شَاکِرِینَ وَ لِآلائِکَ ذَاکِرِینَ آمِینَ آمِینَ رَبَّ الْعَالَمِینَ
اللَّهُمَّ یَا مَنْ مَلَکَ فَقَدَرَ وَ قَدَرَ فَقَهَرَ وَ عُصِیَ فَسَتَرَ وَ اسْتُغْفِرَ فَغَفَرَ یَا غَایَةَ الطَّالِبِینَ الرَّاغِبِینَ
وَ مُنْتَهَی أَمَلِ الرَّاجِینَ یَا مَنْ أَحَاطَ بِکُلِّ شَیْءٍ عِلْما وَ وَسِعَ الْمُسْتَقِیلِینَ رَأْفَةً وَ رَحْمَةً وَ حِلْما
اللَّهُمَّ إِنَّا نَتَوَجَّهُ إِلَیْکَ فِی هَذِهِ الْعَشِیَّةِ الَّتِی شَرَّفْتَهَا وَ عَظَّمْتَهَا بِمُحَمَّدٍ نَبِیِّکَ وَ رَسُولِکَ وَ خِیَرَتِکَ
مِنْ خَلْقِکَ وَ أَمِینِکَ عَلَی وَحْیِکَ الْبَشِیرِ النَّذِیرِ السِّرَاجِ الْمُنِیرِ
الَّذِی أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَی الْمُسْلِمِینَ وَ جَعَلْتَهُ رَحْمَةً لِلْعَالَمِینَ
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ **کَمَا مُحَمَّدٌ أَهْلٌ لِذَلِکَ مِنْکَ یَا عَظِیمُ فَصَلِّ عَلَیْهِ وَ عَلَی آلِهِ الْمُنْتَجَبِینَ**
الطَّیِّبِینَ الطَّاهِرِینَ أَجْمَعِینَ وَ تَغَمَّدْنَا بِعَفْوِکَ عَنَّا فَإِلَیْکَ عَجَّتِ الْأَصْوَاتُ بِصُنُوفِ اللُّغَاتِ فَاجْعَلْ لَنَا
اللَّهُمَّ فِی هَذِهِ الْعَشِیَّةِ نَصِیبا مِنْ کُلِّ خَیْرٍ تَقْسِمُهُ بَیْنَ عِبَادِکَ وَ نُورٍ تَهْدِی بِهِ وَ رَحْمَةٍ تَنْشُرُهَا
وَ بَرَکَةٍ تُنْزِلُهَا وَ عَافِیَةٍ تُجَلِّلُهَا وَ رِزْقٍ تَبْسُطُهُ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ
اللَّهُمَّ أَقْلِبْنَا فِی هَذَا الْوَقْتِ مُنْجِحِینَ مُفْلِحِینَ مَبْرُورِینَ غَانِمِینَ وَ لا تَجْعَلْنَا مِنَ الْقَانِطِینَ وَ لا تُخْلِنَا مِنْ
رَحْمَتِکَ وَ لا تَحْرِمْنَا مَا نُؤَمِّلُهُ مِنْ فَضْلِکَ وَ لا تَجْعَلْنَا مِنْ رَحْمَتِکَ مَحْرُومِینَ وَ لا لِفَضْلِ مَا نُؤَمِّلُهُ مِنْ
عَطَائِکَ قَانِطِینَ وَ لا تَرُدَّنَا خَائِبِینَ وَ لا مِنْ بَابِکَ مَطْرُودِینَ یَا أَجْوَدَ الْأَجْوَدِینَ وَ أَکْرَمَ الْأَکْرَمِینَ إِلَیْکَ
أَقْبَلْنَا مُوقِنِینَ وَ لِبَیْتِکَ الْحَرَامِ آمِّینَ قَاصِدِینَ فَأَعِنَّا عَلَی مَنَاسِکِنَا وَ أَکْمِلْ لَنَا حَجَّنَا وَ اعْفُ عَنَّا وَ عَافِنَا
فَقَدْ مَدَدْنَا إِلَیْکَ أَیْدِیَنَا فَهِیَ بِذِلَّةِ الاعْتِرَافِ مَوْسُومَةٌ
اللَّهُمَّ فَأَعْطِنَا فِی هَذِهِ الْعَشِیَّةِ مَا سَأَلْنَاکَ وَ اکْفِنَا مَا اسْتَکْفَیْنَاکَ فَلا کَافِیَ لَنَا سِوَاکَ وَ لا رَبَّ لَنَا غَیْرُکَ
نَافِذٌ فِینَا حُکْمُکَ مُحِیطٌ بِنَا عِلْمُکَ عَدْلٌ فِینَا قَضَاؤُکَ اقْضِ لَنَا الْخَیْرَ وَ اجْعَلْنَا مِنْ أَهْلِ الْخَیْرِ
اللَّهُمَّ أَوْجِبْ لَنَا بِجُودِکَ عَظِیمَ الْأَجْرِ وَ کَرِیمَ الذُّخْرِ وَ دَوَامَ الْیُسْرِ وَ اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا أَجْمَعِینَ
وَ لا تُهْلِکْنَا مَعَ الْهَالِکِینَ وَ لا تَصْرِفْ عَنَّا رَأْفَتَکَ وَ رَحْمَتَکَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ
اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا فِی هَذَا الْوَقْتِ مِمَّنْ سَأَلَکَ فَأَعْطَیْتَهُ وَ شَکَرَکَ فَزِدْتَهُ وَ تَابَ [ثَابَ] إِلَیْکَ فَقَبِلْتَهُ وَ تَنَصَّلَ
إِلَیْکَ مِنْ ذُنُوبِهِ کُلِّهَا فَغَفَرْتَهَا لَهُ یَا ذَا الْجَلالِ وَ الْإِکْرَامِ
اللَّهُمَّ وَ نَقِّنَا [وَ وَفِّقْنَا] وَ سَدِّدْنَا [وَ اعْصِمْنَا] وَ اقْبَلْ تَضَرُّعَنَا

يَا خَيْرَ مَنْ سُئِلَ وَ يَا أَرْحَمَ مَنِ اسْتُرْحِمَ

يَا مَنْ لا يَخْفَى عَلَيْهِ إِغْمَاضُ الْجُفُونِ وَ لا لَحْظُ الْعُيُونِ وَ لا مَا اسْتَقَرَّ فِي الْمَكْنُونِ

وَ لا مَا انْطَوَتْ عَلَيْهِ مُضْمَرَاتُ الْقُلُوبِ أَلا كُلُّ ذَلِكَ قَدْ أَحْصَاهُ عِلْمُكَ وَ وَسِعَهُ حِلْمُكَ

سُبْحَانَكَ وَ تَعَالَيْتَ عَمَّا يَقُولُ الظَّالِمُونَ عُلُوّاً كَبِيرا

تُسَبِّحُ لَكَ السَّمَاوَاتُ السَّبْعُ وَ الْأَرَضُونَ وَ مَنْ فِيهِنَّ وَ إِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلا يُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ

فَلَكَ الْحَمْدُ وَ الْمَجْدُ وَ عُلُوُّ الْجَدِّ يَا ذَا الْجَلالِ وَ الْإِكْرَامِ وَ الْفَضْلِ وَ الْإِنْعَامِ وَ الْأَيَادِي الْجِسَامِ

وَ أَنْتَ الْجَوَادُ الْكَرِيمُ الرَّءُوفُ الرَّحِيمُ

اللَّهُمَّ أَوْسِعْ عَلَيَّ مِنْ رِزْقِكَ الْحَلالِ وَ عَافِنِي فِي بَدَنِي وَ دِينِي وَ آمِنْ خَوْفِي وَ أَعْتِقْ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ

اللَّهُمَّ لا تَمْكُرْ بِي وَ لا تَسْتَدْرِجْنِي وَ لا تَخْدَعْنِي وَ ادْرَأْ عَنِّي شَرَّ فَسَقَةِ الْجِنِّ وَ الْإِنْسِ

پس سر و دیده‌اش را به سوی آسمان بلند کرد در حالیکه از دیده‌های مبارکش مانند دو مشک اشک می‌ریخت با صدای بلند فرمود:

يَا أَسْمَعَ السَّامِعِينَ يَا أَبْصَرَ النَّاظِرِينَ وَ يَا أَسْرَعَ الْحَاسِبِينَ وَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ السَّادَةِ الْمَيَامِينِ

وَ أَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ حَاجَتِيَ الَّتِي إِنْ أَعْطَيْتَنِيهَا لَمْ يَضُرَّنِي مَا مَنَعْتَنِي وَ إِنْ مَنَعْتَنِيهَا لَمْ يَنْفَعْنِي مَا أَعْطَيْتَنِي

أَسْأَلُكَ فَكَاكَ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ

لا إِلَهَ إِلا أَنْتَ وَحْدَكَ لا شَرِيكَ لَكَ لَكَ الْمُلْكُ وَ لَكَ الْحَمْدُ وَ أَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ يَا رَبِّ يَا رَبِّ.

بخش سوم: (بخش ضمیمه)پس مکرر می‌گفت یا رب و افرادی که دور آن حضرت بودند صداهایشان بلند شد به گریستن با آن حضرت تا غروب کرد آفتاب و بار کردند و روانه جانب مشعر الحرام شدند . سید بن طاوس در اقبال بعد از یا رب یا رب ، این زیادتی را ذکر فرموده :

۲۱ـ خدایا : مرا رها نکن زیرا من هیچ اندر هیچم :

إِلَهِي أَنَا الْفَقِيرُ فِي غِنَايَ فَكَيْفَ لا أَكُونُ فَقِيرا فِي فَقْرِي ؟

إِلَهِي أَنَا الْجَاهِلُ فِي عِلْمِي فَكَيْفَ لا أَكُونُ جَهُولا فِي جَهْلِي ؟

إِلَهِي إِنَّ اخْتِلافَ تَدْبِيرِكَ وَ سُرْعَةَ طَوَاءِ مَقَادِيرِكَ مَنَعَا عِبَادَكَ الْعَارِفِينَ بِكَ

عَنِ السُّكُونِ إِلَى عَطَاءٍ وَ الْيَأْسِ مِنْكَ فِي بَلاءٍ

إِلَهِي مِنِّي مَا يَلِيقُ بِلُؤْمِي وَ مِنْكَ مَا يَلِيقُ بِكَرَمِكَ

إِلَهِي وَصَفْتَ نَفْسَكَ بِاللُّطْفِ وَ الرَّأْفَةِ لِي قَبْلَ وُجُودِ ضَعْفِي أَ فَتَمْنَعُنِي مِنْهُمَا بَعْدَ وُجُودِ ضَعْفِي ؟

إِلَهِي إِنْ ظَهَرَتِ الْمَحَاسِنُ مِنِّي فَبِفَضْلِكَ وَ لَكَ الْمِنَّةُ عَلَيَّ

وَ إِنْ ظَهَرَتِ الْمَسَاوِي مِنِّي فَبِعَدْلِكَ وَ لَكَ الْحُجَّةُ عَلَيَّ ،

إِلَهِي كَيْفَ تَكِلُنِي وَ قَدْ تَكَفَّلْتَ لِي ؟ وَ كَيْفَ أُضَامُ وَ أَنْتَ النَّاصِرُ لِي ؟

أَمْ كَيْفَ أَخِيبُ وَ أَنْتَ الْحَفِيُّ بِی هَا ؟

أَنَا أَتَوَسَّلُ إِلَيْکَ بِفَقْرِی إِلَيْکَ وَ کَيْفَ أَتَوَسَّلُ إِلَيْکَ بِمَا هُوَ مَحَالٌ أَنْ يَصِلَ إِلَيْکَ ؟

أَمْ کَيْفَ أَشْکُو إِلَيْکَ حَالِی وَ هُوَ لا يَخْفَی عَلَيْکَ ؟

أَمْ کَيْفَ أُتَرْجِمُ بِمَقَالِی وَ هُوَ مِنْکَ بَرَزٌ إِلَيْکَ ؟

أَمْ کَيْفَ تُخَيِّبُ آمَالِی وَ هِیَ قَدْ وَفَدَتْ إِلَيْکَ ؟

أَمْ کَيْفَ لا تُحْسِنُ أَحْوَالِی وَ بِکَ قَامَتْ

إِلَهِی مَا أَلْطَفَکَ بِی مَعَ عَظِيمِ جَهْلِی وَ مَا أَرْحَمَکَ بِی مَعَ قَبِيحِ فِعْلِی

إِلَهِی مَا أَقْرَبَکَ مِنِّی وَ أَبْعَدَنِی عَنْکَ وَ مَا أَرْأَفَکَ بِی فَمَا الَّذِی يَحْجُبُنِی عَنْکَ

إِلَهِی عَلِمْتُ بِاخْتِلافِ الْآثَارِ وَ تَنَقُّلاتِ الْأَطْوَارِ

أَنَّ مُرَادَکَ مِنِّی أَنْ تَتَعَرَّفَ إِلَیَّ فِی کُلِّ شَیْءٍ حَتَّی لا أَجْهَلَکَ فِی شَیْءٍ

إِلَهِی کُلَّمَا أَخْرَسَنِی لُؤْمِی أَنْطَقَنِی کَرَمُکَ وَ کُلَّمَا آيَسَتْنِی أَوْصَافِی أَطْمَعَتْنِی مِنَنُکَ

إِلَهِی مَنْ کَانَتْ مَحَاسِنُهُ مَسَاوِیَ فَکَيْفَ لا تَکُونُ مَسَاوِيهِ مَسَاوِیَ

وَ مَنْ کَانَتْ حَقَائِقُهُ دَعَاوِیَ فَکَيْفَ لا تَکُونُ دَعَاوِيهِ دَعَاوِیَ

إِلَهِی حُکْمُکَ النَّافِذُ وَ مَشِيَّتُکَ الْقَاهِرَةُ لَمْ يَتْرُکَا لِذِی مَقَالٍ مَقَالا وَ لا لِذِی حَالٍ حَالا

إِلَهِی کَمْ مِنْ طَاعَةٍ بَنَيْتُهَا وَ حَالَةٍ شَيَّدْتُهَا هَدَمَ اعْتِمَادِی عَلَيْهَا عَدْلُکَ بَلْ أَقَالَنِی مِنْهَا فَضْلُکَ

إِلَهِی إِنَّکَ تَعْلَمُ أَنِّی وَ إِنْ لَمْ تَدُمِ الطَّاعَةُ مِنِّی فِعْلا جَزْما فَقَدْ دَامَتْ مَحَبَّةً وَ عَزْما

إِلَهِی کَيْفَ أَعْزِمُ وَ أَنْتَ الْقَاهِرُ وَ کَيْفَ لا أَعْزِمُ وَ أَنْتَ الْآمِرُ

۲۲ـ خدایا : مشتاق دیدار خودت هستم :

إِلَهِی تَرَدُّدِی فِی الْآثَارِ يُوجِبُ بُعْدَ الْمَزَارِ فَاجْمَعْنِی عَلَيْکَ بِخِدْمَةٍ تُوصِلُنِی إِلَيْکَ

کَيْفَ يُسْتَدَلُّ عَلَيْکَ بِمَا هُوَ فِی وُجُودِهِ مُفْتَقِرٌ إِلَيْکَ

أَ يَکُونُ لِغَيْرِکَ مِنَ الظُّهُورِ مَا لَيْسَ لَکَ حَتَّی يَکُونَ هُوَ الْمُظْهِرَ لَکَ

مَتَی غِبْتَ حَتَّی تَحْتَاجَ إِلَی دَلِيلٍ يَدُلُّ عَلَيْکَ

وَ مَتَی بَعُدْتَ حَتَّی تَکُونَ الْآثَارُ هِیَ الَّتِی تُوصِلُ إِلَيْکَ

عَمِيَتْ عَيْنٌ لا تَرَاکَ عَلَيْهَا رَقِيبا

وَ خَسِرَتْ صَفْقَةُ عَبْدٍ لَمْ تَجْعَلْ لَهُ مِنْ حُبِّکَ نَصِيبا

إِلَهِی أَمَرْتَ بِالرُّجُوعِ إِلَی الْآثَارِ فَأَرْجِعْنِی إِلَیْکَ بِکِسْوَةِ الْأَنْوَارِ وَ هِدَایَةِ الاسْتِبْصَارِ
حَتَّی أَرْجِعَ إِلَیْکَ مِنْهَا کَمَا دَخَلْتُ إِلَیْکَ مِنْهَا مَصُونَ السِّرِّ عَنِ النَّظَرِ إِلَیْهَا
وَ مَرْفُوعَ الْهِمَّةِ عَنِ الاعْتِمَادِ عَلَیْهَا إِنَّکَ عَلَی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ
إِلَهِی هَذَا ذُلِّی ظَاهِرٌ بَیْنَ یَدَیْکَ وَ هَذَا حَالِی لا یَخْفَی عَلَیْکَ مِنْکَ
« أَطْلُبُ الْوُصُولَ إِلَیْکَ » وَ بِکَ أَسْتَدِلُّ عَلَیْکَ
فَاهْدِنِی بِنُورِکَ إِلَیْکَ وَ أَقِمْنِی بِصِدْقِ الْعُبُودِیَّةِ بَیْنَ یَدَیْکَ
إِلَهِی عَلِّمْنِی مِنْ عِلْمِکَ الْمَخْزُونِ وَ صُنِّی بِسِتْرِکَ الْمَصُونِ
إِلَهِی حَقِّقْنِی بِحَقَائِقِ أَهْلِ الْقُرْبِ وَ اسْلُکْ بِی مَسْلَکَ أَهْلِ الْجَذْبِ
إِلَهِی أَغْنِنِی بِتَدْبِیرِکَ لِی عَنْ تَدْبِیرِی
وَ بِاخْتِیَارِکَ عَنِ اخْتِیَارِی
وَ أَوْقِفْنِی عَلَی مَرَاکِزِ اضْطِرَارِی
إِلَهِی أَخْرِجْنِی مِنْ ذُلِّ نَفْسِی وَ طَهِّرْنِی مِنْ شَکِّی وَ شِرْکِی قَبْلَ حُلُولِ رَمْسِی
بِکَ أَنْتَصِرُ فَانْصُرْنِی وَ عَلَیْکَ أَتَوَکَّلُ فَلا تَکِلْنِی
وَ إِیَّاکَ أَسْأَلُ فَلا تُخَیِّبْنِی وَ فِی فَضْلِکَ أَرْغَبُ فَلا تَحْرِمْنِی
وَ بِجَنَابِکَ أَنْتَسِبُ فَلا تُبْعِدْنِی وَ بِبَابِکَ أَقِفُ فَلا تَطْرُدْنِی
إِلَهِی تَقَدَّسَ رِضَاکَ أَنْ یَکُونَ لَهُ عِلَّةٌ مِنْکَ فَکَیْفَ یَکُونُ لَهُ عِلَّةٌ مِنِّی ،
إِلَهِی أَنْتَ الْغَنِیُّ بِذَاتِکَ أَنْ یَصِلَ إِلَیْکَ النَّفْعُ مِنْکَ فَکَیْفَ لا تَکُونُ غَنِیّا عَنِّی
إِلَهِی إِنَّ الْقَضَاءَ وَ الْقَدَرَ یُمَنِّینِی وَ إِنَّ الْهَوَی بِوَثَائِقِ الشَّهْوَةِ أَسَرَنِی
فَکُنْ أَنْتَ النَّصِیرَ لِی حَتَّی تَنْصُرَنِی وَ تُبَصِّرَنِی وَ أَغْنِنِی بِفَضْلِکَ حَتَّی أَسْتَغْنِیَ بِکَ عَنْ طَلَبِی
أَنْتَ الَّذِی أَشْرَقْتَ الْأَنْوَارَ فِی قُلُوبِ أَوْلِیَائِکَ حَتَّی عَرَفُوکَ وَ وَحَّدُوکَ ،
وَ أَنْتَ الَّذِی أَزَلْتَ الْأَغْیَارَ عَنْ قُلُوبِ أَحِبَّائِکَ حَتَّی لَمْ یُحِبُّوا سِوَاکَ وَ لَمْ یَلْجَئُوا إِلَی غَیْرِکَ ،
أَنْتَ الْمُونِسُ لَهُمْ حَیْثُ أَوْحَشَتْهُمُ الْعَوَالِمُ ،
وَ أَنْتَ الَّذِی هَدَیْتَهُمْ حَیْثُ اسْتَبَانَتْ لَهُمُ الْمَعَالِمُ

مَا ذَا وَجَدَ مَنْ فَقَدَکَ وَ مَا الَّذِي فَقَدَ مَنْ وَجَدَکَ

لَقَدْ خَابَ مَنْ رَضِيَ دُونَکَ بَدَلا وَ لَقَدْ خَسِرَ مَنْ بَغَى عَنْکَ مُتَحَوِّلا

۲۳ـ خدایا : جز تو پناهی ندارم :

کَيْفَ يُرْجَى سِوَاکَ وَ أَنْتَ مَا قَطَعْتَ الْإِحْسَانَ ؟

وَ کَيْفَ يُطْلَبُ مِنْ غَيْرِکَ وَ أَنْتَ مَا بَدَّلْتَ عَادَةَ الامْتِنَانِ ؟

يَا مَنْ أَذَاقَ أَحِبَّاءَهُ حَلاوَةَ الْمُؤَانَسَةِ فَقَامُوا بَيْنَ يَدَيْهِ مُتَمَلِّقِينَ ،

وَ يَا مَنْ أَلْبَسَ أَوْلِيَاءَهُ مَلابِسَ هَيْبَتِهِ فَقَامُوا بَيْنَ يَدَيْهِ مُسْتَغْفِرِينَ ،

أَنْتَ الذَّاکِرُ قَبْلَ الذَّاکِرِينَ ، وَ أَنْتَ الْبَادِي بِالْإِحْسَانِ قَبْلَ تَوَجُّهِ الْعَابِدِينَ ،

وَ أَنْتَ الْجَوَادُ بِالْعَطَاءِ قَبْلَ طَلَبِ الطَّالِبِينَ ، وَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ثُمَّ لِمَا وَهَبْتَ لَنَا مِنَ الْمُسْتَقْرِضِينَ

إِلَهِي اطْلُبْنِي بِرَحْمَتِکَ حَتَّى أَصِلَ إِلَيْکَ وَ اجْذِبْنِي بِمَنِّکَ حَتَّى أُقْبِلَ عَلَيْکَ

إِلَهِي إِنَّ رَجَائِي لا يَنْقَطِعُ عَنْکَ وَ إِنْ عَصَيْتُکَ کَمَا أَنَّ خَوْفِي لا يُزَايِلُنِي

وَ إِنْ أَطَعْتُکَ فَقَدْ دَفَعَتْنِي الْعَوَالِمُ إِلَيْکَ وَ قَدْ أَوْقَعَنِي عِلْمِي بِکَرَمِکَ عَلَيْکَ

إِلَهِي کَيْفَ أَخِيبُ وَ أَنْتَ أَمَلِي ؟ أَمْ کَيْفَ أُهَانُ وَ عَلَيْکَ مُتَّکَلِي ؟

إِلَهِي کَيْفَ أَسْتَعِزُّ وَ فِي الذِّلَّةِ أَرْکَزْتَنِي ؟ أَمْ کَيْفَ لا أَسْتَعِزُّ وَ إِلَيْکَ نَسَبْتَنِي ؟

إِلَهِي کَيْفَ لا أَفْتَقِرُ وَ أَنْتَ الَّذِي فِي الْفُقَرَاءِ أَقَمْتَنِي ؟

أَمْ کَيْفَ أَفْتَقِرُ وَ أَنْتَ الَّذِي بِجُودِکَ أَغْنَيْتَنِي ؟

وَ أَنْتَ الَّذِي لا إِلَهَ غَيْرُکَ تَعَرَّفْتَ لِکُلِّ شَيْءٍ فَمَا جَهِلَکَ شَيْءٌ ،

وَ أَنْتَ الَّذِي تَعَرَّفْتَ إِلَيَّ فِي کُلِّ شَيْءٍ فَرَأَيْتُکَ ظَاهِرا فِي کُلِّ شَيْءٍ ، وَ أَنْتَ الظَّاهِرُ لِکُلِّ شَيْءٍ

يَا مَنِ اسْتَوَى بِرَحْمَانِيَّتِهِ فَصَارَ الْعَرْشُ غَيْبا فِي ذَاتِهِ مَحَقْتَ الْآثَارَ بِالْآثَارِ

وَ مَحَوْتَ الْأَغْيَارَ بِمُحِيطَاتِ أَفْلاکِ الْأَنْوَارِ

يَا مَنِ احْتَجَبَ فِي سُرَادِقَاتِ عَرْشِهِ عَنْ أَنْ تُدْرِکَهُ الْأَبْصَارُ .

يَا مَنْ تَجَلَّى بِکَمَالِ بَهَائِهِ فَتَحَقَّقَتْ عَظَمَتُهُ الاسْتِوَاءَ ؟

کَيْفَ تَخْفَى وَ أَنْتَ الظَّاهِرُ ؟ أَمْ کَيْفَ تَغِيبُ وَ أَنْتَ الرَّقِيبُ الْحَاضِرُ ؟

إِنَّکَ عَلَى کُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَحْدَهُ